

בש"פ 2628/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2628/17

כבוד השופט מ' מזוז
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ע' שחם) מיום 26.2.2017
במ"ת 38991-01-17

ג' בניסן התשע"ז (30.3.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד ראובן בר חיים; עו"ד אריאל הרמן

בשם העורר:

עו"ד רחלי זוארץ-לוי

בשם המשיבה:

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ע' שחם) מיום 26.2.2017 במ"ת 38991-01-17, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

2. ביום 17.1.2017 הוגש נגד העורר, אב לחמישה, כתב אישור המייחס לו חמישה אישומים שונים הכוללים ביצוע שורה של עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, נשיאת נשק ואיומים. על-פי המתואר בכתב האישום, תקף העורר את אשתו ואת ילדיו במספר אירועים במהלך השנים 2016-2017, כולל מקרים בהם כיוון העורר אקדח, אותו נשא ללא רשות על פי דין, הן לעבר אשתו והן לעבר ילדיו, ואף איים על אשתו כי יהרוג אותה.

עמוד 1

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. במסגרת הבקשה טענה המדינה כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, כי לעורר הרשעה קודמת בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וכי מעשיו של העורר מעלים חשש סביר שהעורר יסכן את בטחון הציבור ולפיכך מגבשים עילה למעצרו. בדיון שנערך ביום 20.1.2017 הסכים בא כוח העורר כי לצורך השלב הנוכחי קיימות ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום וביקש להפנות את העורר לקבלת תסקיר שירות מבחן.

4. בתסקיר שהוגש בענין העורר ביום 1.2.2017 לא המליץ שירות המבחן על שחרור העורר לחלופת מעצר בשל הערכת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ומסוכנת מצד העורר כלפי אשתו וילדיו, והמליץ על מעצרו עד תום ההליכים. בהחלטה מיום 5.2.2017 הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר משלים בענין העורר, שיתייחס למפקחים נוספים שהוצעו בדיון באותו יום ולאפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. בתסקיר שהוגש ביום 13.2.2017 ציין שירות המבחן כי לא הצליח ליצור קשר עם המפקחים הנוספים שהוצעו, עם בא כוחו של העורר או קרוב משפחה אחר שלו, ועל כן לא היה באפשרותו להתייחס לחלופות המעצר שהוצעו, וחזר בשנית על המלצתו מהתסקיר הראשון. בהחלטה מיום 15.2.2017 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר נוסף.

בתסקיר שהוגש ביום 23.2.2017 הביע שירות המבחן את עמדתו כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים והוא אינו סבור כי ביכולתם של המפקחים שהוצעו להפחית את "הסיכון הגבוה מאוד" הקיים בעניינו של העורר. כן צוין בתסקיר כי מגורמי הרווחה נמסר שהעורר יוצר קשר יומיומי עם אשתו מתוך כוונתו להפחית את הסיכון. קשים במידה שלא ישוחרר, אשר גורמים למתלוננת "לתחושת מצוקה ופחד". לאור האמור חזר שירות המבחן על המלצתו למעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו.

5. ביום 26.2.2017 הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט לא מצא טעמים המצדיקים סטייה מהמלצתו של שירות המבחן וסרב לבחון את המפקחים בעצמו. בית המשפט ציין כי המסוכנות של העורר מוגדרת באופן חריג "כגבוהה ביותר", וכי שירות המבחן בחן באופן יסודי את המפקחים ולא מצא כי יש בידם להפחית מסוכנות זו. כן נקבע כי אמנם הוצעה חלופת מעצר מרוחקת וכן חלופה של פיקוח אלקטרוני, אך גם בחלופות אלה למרכיב האנושי חשיבות רבה, ומשמרכיב זה נמצא חסר אין מקום לחלופת מעצר, בוודאי שמדובר ברמת מסוכנות גבוהה. בנוסף, קבע בית המשפט כי לא עלה שום דבר חדש המצביע על כרסום מהותי בחומר הראיות.

6. על החלטה זו הגיש העורר את הערר שלפני. לטענת העורר בית המשפט שגה כאשר נמנע מלבחון את המפקחים בעצמו, וכאשר לא הורה לשירות המבחן לבחון אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. אמנם סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה רק מטעמים מיוחדים, אך לטענת העורר על בית המשפט היה לפחות לבחון אם טעמים אלה מתקיימים, בדרך של בדיקת המפקחים בעצמו. לטענתו מדובר במפקחים אחראים והנימוקים בגינם פסל אותם שירות המבחן שגויים.

7. בדיון לפני הפנה בא כוח העורר לנימוקי הערר תוך שהדגיש כי בקשת העורר היא להחזיר את התיק לבית משפט קמא כדי מצות את הבדיקה של החלופה שהציע, במלון הוד בים המלח, שם עובדים שניים מהמפקחים שהציע, שכן לטענתו שירות המבחן לא בחן אפשרות של פיקוח אלקטרוני ובית משפט קמא נמנע מלבדוק בעצמו את

המפקחים שהוצעו. כן נטען כי הצפי להתקדמות בתיק הוא בעייתי.

מנגד, טענה באת כוח המדינה כי נוכח המסוכנות "הגבוהה מאוד" שנקבעה בנוגע לעורר והקושי לתת בו אמון אין מקום לחלופת מעצר. צוין כי לעורר גם הרשעה קודמת בעבירה של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש כלפי בת זוג, ובמקרה דנן מדובר אף באיום בנשק. כן נטען כי בעבירות מסוג זה קיים חשש אינהרנטי לשיבוש הליכים, אשר מתחזק בענייננו נוכח איומיו של העורר על אשתו ובקשתה בהודעה האחרונה שמסרה לחזור בה מהתלונה.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון ובחינה לא ראיתי כל עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא, וממילא דין הערר להידחות.

9. למרות המסוכנות הברורה העולה מתוך האישומים נגד העורר לא שלל בית המשפט על הסף בחינת אפשרות של שחרור לחלופת מעצר. הוא הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של העורר ולבחון חלופות מעצר ואף להגיש תסקיר נוסף כאמור.

10. ברם, מששירות המבחן הגיע למסקנה, בשני התסקירים שערך, כי מדובר בהערכת סיכון "גבוהה מאוד" להישנות התנהגות אלימה ומסכנת מצד העורר כלפי אשתו וילדיו, וכי החלופה והמפקחים שהוצעו אינם מתאימים, והמליץ באופן נחרץ על מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו, ומששירות המבחן נימק בפירוט את חוות דעתו והמלצתו, לא נדרשה במקרה זה בדיקה נוספת על ידי בית המשפט את המפקחים ולא היה מנוס מהחלטת בית המשפט על מעצר העורר עד לתום ההליכים.

11. המדובר בענייננו בצירוף קשה של הערכת מסוכנות גבוהה ביותר להישנות התנהגות אלימה מצד העורר, אישום על שימוש בנשק על ידי העורר לאיום על אשתו וילדיו, עבר פלילי של אלימות כלפי בת הזוג והשמעת איומים טלפוניים כלפי אשתו אף מתוך כותלי בית המעצר. כל אלה, בצירוף מרכיבי אישיות המקשים על מתן אמון בעורר, מובילים אל התוצאה הבלתי נמנעת של מעצר העורר עד לתום ההליכים.

12. אשר לטענות העורר לענין הקלטות של שיחותיו מבית המעצר ולענין "סימני שאלה ראייתיים", בידי העותר יהיה לפנות בבקשה לעיון חוזר ככל שתוכן הקלטות או כרסום בראיות בשלב פרשת התביעה יבססו עילה לכך.

13. סוף דבר: הערר נידחה.

ניתנה היום, ז' בניסן התשע"ז (3.4.2017).

ש ו פ ט
